Toleranta

Povestitor1 :

Amu, se zice că după ce mori, te asteaptă sus în cer Sf. Petru, care păzeste Poarta Raiului, să intre la Domnul cel Bun doar cei cu sufletul curat si care au respectat Cuvantul lui Dumnezeu.

Povestitor 2:
V-ați întrebat dragilor cum îi știe Dumnezeu pe toți, cum vede și aude. Păi avem toți câte un inger păzitor, care fiecaruia îi completeaza o pagina în Cartea Vieții. Așa au ajuns la Poarta Raiului și ale noastre personaje, care după o viața lungă, s-au trezit în fața Sf. Petru. Să vedem și noi cum a fost...

Indian: Bună ziua, Sfinte Petre. Dumnezeu să-ți lumineze inima.

Sf. Petru: Bună să-ți fie inima, căutator al dreptății.

Indian: Mă primești, Preasfinte? Căci imi doresc sa ma odihnesc pe crestele cele inalte, la un loc cu vulturii.

Sf. Petru: Îngere, ce a făcut bine indianul acesta in viața lui? Dar rău a facut?

Inger 1: A luptat pentru dreptatea poporului lui, dar în luptă a ucis alți oameni.

Inger2: A avut grijă de calul său, dar a omorât alte animale să le mânance.Și-a iubit și respectat familia, dar a iubit mai mult libertatea si dreptatea.

Sf. Petru: Fericit ești tu, indiene, că ai respectat Cuvântul Domnului celui Bun, dar nu te pot primi până nu ne arăți că te căiești și că crezi în jertfa și învierea Domnului Isus.

Indian: Mă căiesc, preasfinte, și mărturisesc că am greșit și te rog să mă lași să îmi cer iertare de la toți cărora le-am făcut rău. Cât despre Domnul Isus, cred în El că a murit pentru pacatele mele

Sf. Petru: Poarta Raiului e deschisă pentru tine, căci nu neamul sau poziția te-au scăpat, ci căința si frumusețea sufletului tău.

Povestitor 1: Bucuros Sf. Petru de reușita acestui suflet, se uită în zare la frumusețea câmpiilor, la înălțimea munților și la toată lucrarea dumnezeiască. De departe văzu un om cu un mers sigur pe el care se apropia.

Fariseul: Oare am ajuns la Poarta raiului?

Sf. Petru: Exact aici ai ajuns

Fariseul: Atunci e bine. Eu merit să intru în rai. Am facut bine, am postit, am mers la Biserică, nu am furat și mult bine am făcut.

Sf. Petru: Îngere, ce zice Cartea vieții despre acest om

Îngerul 2; A fost un om moral, cinstit dar a și păcatutit. A fost invidios pe vecinul lui care avea o casă mai mare. În plus, a fost un om plin de el și mândru.

Sf. Petru: Ei dragul meu, nu prea te încadrezi să intri în Rai. Aici dacă vrei să intri prin faptele tale, trebuie să fii perfect iar eu văd ca ai facut și păcate.

Fariseul: Dar cine e perfect?! Nimeni nu e perfect.

Sf. Petru: E adevărat dar tocmai de aia a murit Isus pentru păcatele noastre că daca credem în EL să avem viață veșnică chiar dacă suntem păcatoși. Se numește HAR.

Fariseul: Dar eu nu am auzit de acest HAR

Sf Petru; Uite, îți mai dăm o șansă ca să te întorci pe pământ și acolo să te căiești de păcatele tale și să crezi în Isus.

Povestitor 2: După un timp, se apropie semeț un tânăr prinț, frumos imbrăcat, purtând în brațe un cufăr cu nestemate. Se uită de jur împrejur, tot căutând parcă ceva.

Sf. Petru: Ce cauți, mărite prinț? Îl intreabă Sf. Petru.

Printul: Sfințenia Voastră, căutam un paj să mă anunțe, să îmi ia cufărul să-l duca înaintea voastră. E darul meu pentru Împăratul Cerurilor.

Sf. Petru: Mărite Prinț, înaintea porților cerului aceste nestemate nu au valoare. Pentru Domnul cel Bun importantă e bogația faptelor de milostenie, dragostea nemasurată și credința în Isus. Aici funcția sau poporul nu te mai pot salva.

Prințul: Cum așa, preasfinte? Eu, prințul Celui mai întins regat de pe pământ, cu cei mai mulți supuși, nu găsesc un loc în rai?

Sf. Petru: Vom vedea acum. Îngere, spune-mi te rog ce scrie în Cartea Vieții pentru acest tânăr prinț?

Inger 1: Preasfinția Voastră, a avut grija de poporul său, a luptat pentru libertatea lor, a facut milostenie, a judecat drept și după legile dumnezeiesti, insa a iubit prea mult lumea, grija lumească, a fost lacom și a iubit aurul și bogățiile.

Inger 2: A petrecut până peste poate, nu a avut grijă de sufletul său precum a avut grijă de trupul lui. Mergea la biserică dar i-au plăcut si plăcerile lumești

Sf. Petru: Părinte, l-ai mâniat mult pe Imparatul Cerurilor. Nu stiu daca te putem primi. Cugetă la viața ta și revino.

Povestitor 1: Prințul pleacă descumpănit și se gândește la viața lui, la ce a greșit în fața cerurilor.

(în tot acest timp, se așează într-un colț, cu cufarul în brațe și se uita la nestemate, le cântarește din priviri...

Povestitor 2: În acest timp, grabită si nearanjată, apare o romancă, cu desaga după ea, din care venea miros de pâine caldă si plăcinte. Nedumerită, neștiind unde se afla, se închină speriată și il intreabă pe prinț:

Maria: Nu te supara, unde sunt?

Prinț: Ești la Poarta Raiului.

Maria: Doamne Dumnezeule, am murit?

Prinț: Da.

Povestitor 1: Atunci iese Sf. Petru și o strigă:

Sf. Petru: Marie, ai ajuns in sfârșit.

Maria: Preasfinte, să mă iertați, nu știam unde sunt, că parcă mă duceam să-i duc mancarea lui Ion la câmp.

Sf. Petru: Îngere, ce a păcătiut femeia asta?

Inger 1 : Sfinția voastră, cu sufletul ei bun nu a făcut multe: Și-a crescut copiii cu frică de Dumnezeu, a muncit, și-a respectat bărbatul și copiii. Un singur mare păcat a făcut: a bârfit, a clevetit.

Sf. Petru: Marie, Marie, nu ți-a tăcut gura deloc. Aa păi, cum să te primesc eu aici? Vrei să-mi bagi vrajbă in rai?

Maria: Sfinția voastră, mă iertați, a păi dacă nu mă puteam abține. Trebuia să știu ce a făcut țața Floarea, iar pe barbatu ista al meu, nu puteam să-l las așa: dacă nu îi ziceam eu, el nu făcea nimic.

Sf. Petru: Femeie, femeie, mult ai clevetit si mult rău ai facut.

Maria: Preasfinte, imi pare rău. Să mă iertați. Am greșit. Puteți să ma iertați, vă rog? Vă promit că nu mai fac. Lasă-mă, părinte, să intru, să mă bucur de cântul privighetorilor și de harpele îngerilor.

Sf. Petru: Bine, fiică, Dumnezeu să te primească in brațele Lui.

Apare prințul:

Printul: Preasfinte, iertare, am fost nesăbuit. Am prețuit mai mult diamantele decât dragostea, pământurile mai mult decât mila, risipa mai mult decât vorba bună. Iarta-mă, Împarate al cerurilor si primeste-ma sa-ti slujesc in Imparatia Ta.

Sf. Petru: Intră, prințe și mergi și slujește Domnului.

Povestitor 2: Obosit, Sf. Petru isi indreapta privirile din nou spre lucrarea divina, laudând puterea Domnului. Deodată, aude un tânguit și un cântec de jale. (Imnul romilor)

Sf. Petru: Tu cum ai ajuns aici, țigane?

Tigan: Apăi, mărite, m-or bătut că au crezut că le-am furat.

Sf. Petru: Si le-ai furat? Ia zi-mi îngere, ce scrie la el in Cartea Vieții?

Inger 2: A muncit, Luminate, s-a chinuit să-și facă loc, dar n-a avut noroc. Sufletul i-a fost bun, a cântat și s-a veselit, a iubit, a urât, pe toate le-a făcut, și bune și rele cu pasiune. Dar chinuit a fost, căci n-a avut noroc, dar a avut dragoste și mai ales dragoste pentru Mântuitor

Tigan: Că bine le mai zici, îngere. Parcă ai fost cu mine, parcă ești de-al meu, să-ți dea Dumnezeu noroc.

Sf. Petru: Țigane, țigane, iți pare rău pentru ce-ai făcut?

Tigan: Părintele, să-ti pup mâinile, îmi pare rău, să mor io. N-am vrut să îi caftesc pe nici unu, nici să le fac rău. Să mă iertați și să mă primiți și pe mine, aicea la voi, aicea la Luminățiile Voastre. Cred că Isus a murit pentru păcatele mele

Sf. Petru: Hai intră și tu, că nu faptele tale te-au scăpat, nici nația, ci sufletul tău curat și căința ,căci în fața Domnului preabun, toți suntem copii Lui si el pe toți vă asteaptă.

Povestitor 1 : Și așa s-a mai terminat o nouă zi la Poarta Raiului, unde dragostea și

toleranța sunt infinte.